

подчини того митрополита на Цариградскій Патріархъ, Молдовскій Князь Стефанъ Великій въ 1445 година проси Охридскаго Архіепископа Доротей да посвати въ Молдова новаго Митрополита на мѣсто умершаго и онъ получи отъ Доротей правото дозволеніе безъ отношеніе до Цариградскійтъ Патріархъ: *Нека*, казва въ писмото си, *Нека Молдовскитѣ Епископы рукоположатъ споредъ правила Църковны нѣзвѣго своего Архипастыря* 89). И така, ако Молдавската Церковь въ петънадесѣто столѣтіе получала свои Митрополиты отъ Охридскы Архіепископы; то още пѣвыше е вѣроятно и дѣлна была Българска Церковь да подлежи подъ негово вѣдѣніе и да го има за върховнаго своего управителя, която Церковь съставлявала е най близкъ неговѣ Епархіѣ. Споредъ това можеме утвърдително да мислиме, че и въ ово време българскій народъ споредъ Юстиніановытъ узаконенія въ църковно отношеніе отнюдъ не подлежалъ е подъ власть и управление на Цариградскійтъ Патріархъ, а получавалъ е всичко нужно заради своята църковь и іерархія отъ своиѣ си независимы и самостоятелни Архіепископы и напълно са ся ползовали съ правата, които Юстиніанъ дарова и усвои на Охридската Епископія.

По това е мало; даже когато и Турското Царство ся утвърди въ Цариградъ въ половина на петънадесѣтото столѣтіе и когато всесовършено България вѣобще подпадна подъ Турско владычество съ унищоженіе на Търновското Българско Царство и патріаршество, то и тогава Юстиніановытъ права въ лице на Охридскыѣ Архіепископы останаха си во всяка своя сила и тія Архіепископы си останаха самостоятелни и независимы отъ Цариградскійтъ Патріархъ. И ако не можеха веке да устоятъ противу поли-

---

89) Грѣдай Историч. Магазинъ Дакія Т. I, стр. 277. издѣд. въ Букурещъ 1845.